

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111223548
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111223548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25117483, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému S. E., bytom G. XX/X, N., t.č. V. K. V., P. V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42176778, právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária so sídlom vo Svidníku, Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 518,25 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 13C 25/2012 - 62 zo dňa 12.11.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 19,31 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 238,46 Eur s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 238,46 Eur od 04.05.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň uložil žalobcovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 31,83 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 599,44 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 518,25 Eur na tom skutkovom základe, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním splátok vyplývajúcich zo zmluvy o osobnom úvere. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobe poukázal na neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a zároveň uviedol, že žalobca listom zo dňa 09.09.2009 odstúpil od zmluvy, a preto je potrebné porovnať sumu prijatú od dodávateľa spotrebiteľom a odpočítať od nej sumu, ktorú spotrebiteľ dodávateľovi zaplatil.

Následne súd citoval ust. § 497, § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, § 48 ods. 2, § 53 ods. 1 a 5, § 121 ods. 3, § 457, § 517, § 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uviedol, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 25 980,- Sk (862,38 Eur). Dňa 09.09.2009 žalobca od zmluvy odstúpil, čím sa zmluva od začiatku zrušila a strany boli povinné vrátiť si všetko, čo podľa zmluvy platili. Žalovaný bol povinný vrátiť sumu 25 980,- Sk (862,38 Eur) a žalobca mu bol povinný vrátiť zaplatené plnenia, celkom 18 796,02 Sk (623,91 Eur). Rozdiel

v neprospech žalovaného je 7 183,98 Eur (238,46 Eur). Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel v časti 238,46 Eur s príslušným úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň súd považoval dojednanie čl. IV. Obchodných podmienok, podľa ktorého si účastníci dohodli iný spôsob následkov odstúpenia od zmluvy (kedy by aj v takomto prípade mal žalobca nárok na zmluvnú pokutu vo výške administratívneho poplatku) za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žalobca, ktorý bol v prevažnej časti neúspešný v konaní nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaný bol v prevažnej časti úspešný, avšak trovy konania mu nevznikli.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane procesne úspešného žalovaného, súd priznal náhradu trov konania v rovnakom rozsahu, v akom by ich mal žalovaný. Žalovaný bol v konaní úspešný v 60 %, žalobca v 40 %, a preto vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 % vzniknutých trov. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 58,69 Eur (prevzatie zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) a 2 x 7,63 Eur režijný paušál, všetko zvýšené o 20 % daň z pridanej hodnoty v sume 26,53 Eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali sumu 159,17 Eur, z toho 20% je 31,83 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Mal za to, že združenie musí byť z podstaty svojej existencie schopné samo poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských veciach. Podľa žalobcu existovali dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. na nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi, lebo vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy. Ďalej poukázal na to, že vedľajší účastník pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a nadbytočne opakuje viaceré procesné podania bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Následne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 30,29 Eur, ktoré špecifikoval.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že aj združenia na ochranu spotrebiteľa majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, a preto vstup do konania je opodstatnený. Trovy právneho zastúpenia sú účelné a účelnosť vynaložených trov na právnu pomoc možno odvodiť aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Z tohto dôvodu namietané skutočnosti žalobcom v odvolaní nepovažoval za opodstatnené. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval vo výške 30,29 Eur.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 2, 3, 4 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O. s. p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 137 ods. 1 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol správne o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Obaja účastníci konania mali úspech v konaní len čiastočný. Súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania tak, že v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p. náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu v konaní, ktorý mal v prevažnej časti žalovaný.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti a nehospodárnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Žiadny právny predpis vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Odvolací súd poukazuje na to, že aj samotný žalobca ako právnická osoba sa pravidelne necháva zastupovať advokátskou kanceláriou a taktiež si uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Právo na zastúpenie advokátom nie je možné uprieť teda ani vedľajšiemu účastníkovi, t.j. ako právnickej osobe, ktorá do konania vstúpi. Navyše s účinnosťou od 01.01.2012 za trovy konania sa považuje aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania, lebo vstúpil do konania na základe vlastnej iniciatívy. Z ust. § 93 ods. 3 O. s. p. vyplýva, že vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď na výzvu niektorého z účastníkov konania alebo z vlastného podnetu. Dňom vstupu do konania sa vedľajší účastník stáva účastníkom konania. O prípustnosti jeho

vstupu sa rozhodne až vtedy, ak niektorý z účastníkov namieta vstup do konania. V danom prípade žiadny z účastníkov nenamietal prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, a teda dňom 30.01.2012, kedy bol súdu prvého stupňa oznámený vstup vedľajšieho účastníka do konania, sa stal účastníkom konania a mohol realizovať všetky práva a povinnosti. Vedľajší účastník mal právo sa vo veci vyjadriť a namietať neprijateľnosť zmluvných podmienok rovnako ako hlavný účastník, na ktorého obranu vstúpil do konania.

Odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, ktorý výšku priznanej náhrady trov konania nenamietal. Je však nesporné, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že súd pri priznaní náhrady trov konania vychádzal z hodnoty uplatnenej istiny vo výške 518,25 Eur, pričom náhrada trov konania bola priznaná vzhľadom na pomerný úspech žalovaného v rozsahu 20 % vzniknutých trov vedľajšieho účastníka.

Podľa § 150 ods. 1, 2 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu poukazujúcu na potrebu aplikácie ustanovenia § 150 O. s. p., s touto sa stotožniť nedá. Ust. § 150 ods. 1 O. s. p. nebolo možné aplikovať, lebo uvedené ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti účastníka za úspech v konaní pri rozhodovaní o trovách konania v sporovom konaní. V danom prípade žalovaný bol procesne úspešný v konaní. Odvolací súd vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Z tohto dôvodu námietku týkajúcu sa aplikácie ust. § 150 ods. 1 O. s. p. nepovažoval za opodstatnenú, lebo na strane účastníkov pri rozhodovaní o trovách konania sa jedná o dve právnické osoby s tým, že žalobca je podnikateľským subjektom. Ide o ekonomicky silný subjekt na rozdiel od vedľajšieho účastníka, ktorý je občianskym združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľa. Priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného /spotrebiteľa / nepriaznivo nezasiahne do majetkovej sféry žalobcu s prihliadnutím aj na výšku priznanej náhrady trov konania.

Zmyslom ust. § 150 ods. 2 O. s. p. podľa dôvodovej správy k novele Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z. z. účinným od 15.10.2008 bolo umožniť súdu znížiť, prípadne nepriznať trovy, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch v súlade s dôvodovou správou má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé. Rovnako podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. sa možnosť nepriznania, či zníženia trov v drobných sporoch mala vzťahovať na situácie uplatňovania pohľadávok zo strany spoločnosti zaoberajúcich sa takýmto vymáhaním pohľadávok. Žalovaný rozhodne nie je v postavení veriteľa hromadne si uplatňujúceho pohľadávky s nízkou hodnotou.

Keďže úmysel zákonodarcu pri rozhodovaní o možnosti zníženia alebo nepriznania trov konania sa mal týkať subjektov hromadne si uplatňujúcich svoje nároky vyplývajúce z drobných sporov, teda žalobcov a nie žalovaných, odporovalo by účelu zákona, aby žalovanému brániacemu sa proti uplatnenej pohľadávke bola odopretá možnosť na náhradu všetkých účelne vynaložených trov súvisiacich s jeho právnym zastupovaním.

Z týchto dôvodov odvolací súd posúdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v celkovej výške 19,31 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to za písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške 8,30 Eur podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (t.j. 1 zo sumy 16,60 Eur, čo predstavuje odmenu za 1 úkon právnej pomoci, pričom odvolací súd vychádzal z predmetu odvolacieho konania, t.j. namietaných trov prvostupňového konania vo výške 31,83 Eur), režijný paušál vo výške 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky a 20 % DPH zo sumy 16,11 Eur vo výške 3,20 Eur. Priznané trovy vedľajšieho účastníka súd uložil zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Povinnosť žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.